

Johan Gabriel Oxenstierna

Ord till Sorg-Musiken vid Högstsalig Hans Kongl. Maj:ts Konung Carl XIII:s Begrafning

Stockholm, tryckt i Kongl. Tryckeriet, 1818.

[– Läs mer om verket här](#)

Det avbildade exemplaret tillhör Kungl. biblioteket.

Detta verk är fritt från kända upphovsrättsliga restriktioner. Vid användning ber vi att du hänvisar till Kungl. biblioteket och Litteraturbanken.se.

Ytterligare information om upphovsrätt för detta verk finns hos Litteraturbanken:

<https://lb.se/författare/OxenstiernaJG/titlar/CarlXIIsBegrafning/faksimil?om-boken>

Permanent länk (URN):

<https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lb-lb2429794-faksimil>

O r d

till

Sorg-Musiken

vid

Högstsalig Hans Kongl. Maj:ts
KONUNG CARL XIII:s
Begrafning.

Cum Gratia & Privilegio S:æ R:æ Maj:tis.

Stockholm, tryckt i Kongl. Tryckeriet, 1818.

Ord

Sorg-Musiken

vid

Högstadsig Hans Kongl. Maj:ts

Konung CARL XIII:s

Begräning

Stockholm, tryckt hos J. W. Lundström, 1811.

FÖRSTA AFDELNINGEN.

CHOEUR.

Graf! i dit tysta hågn, du mål för Världens ära!
Emottag detta Stoft som vi med tårar bära:
Utaf en vördad Kung och af en ålskad Far,
Allt hvad förgångligt är och jorden äger qvar.

RECITATIF.

Till Fosterlandets värn i nöden,
Vid alla åldrar CARL sånd af Försynen var:
Anförare, Regent, och ömsom vårt försvar
Mot inre tvedrågten och yttre Krigens öden.
På bägge segrande, vid åter ljusa dar,
Han gick, af tacksamheten hålsad,
Och stödd af Spirans magt förr än Han henne bar,
Till Sina Fäders Thron, förut af Honom frälsad.
Han dit till Sig upplyfte Friheten,
Med Endrägt, Frid och Tro, i hennes sköte burna
Kung genom Lagar samfält svurna,
Men oinskränkt igenom kärleken.

Hans mod mot faran där var starkt af Himlens Låra;
Hans möda tröstades af Vänskapens behag;
Hans storhet var det Svenska namnets åra,
Och Folkets Vål Hans Högsta Lag.

CHOEUR.

Aldrig omgafs Kunga-Thronen
Af Skyddsgudar, såkrare än Hans:
Rätt och Mildhet, Dygden, Religionen,
Åran, Visheten och Vapnens glans.

ARIA.

Och när Han, mått af jordisk heder,
Åt Lyckan gaf igån Sitt Lån;
Ännu om Sverges välfärd mån,
Han lade våra Öden neder
I vården af Sin Store Son;
Och uptog, tröstad, härifrån
Med Sig till Himmelen Dess Eder:
Trygg att i alla tidehvarf
Se stadgadt hvad Han gjort och upfylldt hvad Han ämnat,
Utaf den Hjälten åt hvars dygd och Ått Han lämnat
Sin Kronas och vår trohets arf.

RECITATIF.

Allena Sveriges Barn ej sorgens börda draga,
Dess genljud hörs till oss från andra Land igån.
Europas Konungar med oss förlusten klaga
Af Deras Bundsförvant och Eftersyn och Vän.

Och du, förente Folk, som delar nu vår smärta,
Du, på hvars Thron Han steg för att Dig göra fri,
Du Norges Brödrasläkt! med äfven samma hjärta
Du gråter samma Far som Vi.

DUO.

- En röst.* Hvarför feck Han ej af Himlens vilja
Långre se Sitt Folks tillgivenhet?
En annan. Hvarför plågans makt så länge skilja
Från Hans syn, vårt offers tacksamhet?
Den ena. Redan långt förr'n döden uplåt griften
Lidandet Hans krafter öfvervann;
Men för menskors Vål Han lika brann:
Den andra. Och af ålderdomens alla skiften
Kölden aldrig till Hans hjärta hann.
Bägge. Lifvets bana blef af Honom slutad
Lika mild och lugn som början var:
Så, i upgång eller nedåt lutad
Lyser Solen alltid lika klar.

CHOEUR.

Marmor, Sång och Pensel, om Hans minnen
Och Hans afbild, nu till tåfling gå.
Men i Sina Svenskars trogna sinnen
Är Han mer förevigad ändå.

ANDRA AFDELNINGEN.

CHOEUR.

Du har då tagit mot i våra Kungars graf,
O Jord! den Skatt som CARL var skyldig vanskligheten.
Göm Stoftet, det var ditt; tag åter hvad du gaf:
Förgångelsen: Han själf tillhör Odödligheten.

ARIA.

Se, på en gång är mörkret flydt,
Och grafven till ett Tempel bytt,
Utur hvars Helgedom Han träder
I strålar klädd, och lyftes opp
På skyn, med Carlavagnens lopp
Till boningen af Sina Fäder.
Där, vid den Thron som ej har gräns,
Han Evighetens Kröna tager
För den nerlagda Skandiens,
Och Himlens Palm för jordens Lager.

RECITATIF.

Men CARL! (om detta namn ännu
Igänkans där af Dig, se'n kanske nu
Bland ljusets Världar Du har fått ett högre Rike,)
Så skåda med beskydd, bland jordens qual och krig,
Det Folk Du älskade och som har älskat Dig;
Och den Du Själf Oss gaf till tröst: Din Son och Like!

ARIA.

Om Han skall framvandra ostörda dar,
Alltid på fridens och sällhetens bana,
Eller med Skandiska Lejonens fana,
Ila till Världens och Egnas försvar ;
Vare Han, lik sin odödliga Far,
Följd af ett Folk som, mot farorne hårdigt,
Trogit sin Kung och sin födelsebygd,
Lårt att, med förfäders mandom och dygd,
Styras af Hjältar och vara Dem värdigt.

RECITATIF.

Från himlen medlertid sänd Tröstens Ängel ner
Till hjärtat af en Syster och en Maka.
På Thronen den Hon öfverger
Din Drottning ej med saknad ser tillbaka:
Hon sörjer blott Dig Själf och intet mer.
Af alla magter som med Spiran sig förena,
Det var välgörandets Hon önskade allena,
Och Sverges kärlek blott var mål för Dess begär.
Om sorgen lindras af att delas,
Hvad tröst för Båda Två kan mot en börda felas,
Den hvar och en af oss med lika känsla bär?

CHOEUR.

Döttrar af Minnet! som skuggan förjagen
Ur de tillkommande Seklernes famn,
Gån, och i vårdnad af Sanningen tagen
CARL den Vålgörandes dygder och namn.

Inches

1

2

3

4

5

6

7

8

Centimetres

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

